

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2C/16/2008
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5108201649
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Karman
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2023:5108201649.23

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou Mgr. Marcelou Karman, v právnom spore žalobcov: v rade 1/ A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XXX, právne zastúpený: JUDr. Kristína Jošthová, Nám. M.R. Štefánika 1/10, 010 01 Žilina, IČO: 42214963, 2a/ E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C.–F. XXX, 2b/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C.–F. XXX, 2d/ G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C.–F. XXX, proti žalovanému: H. I., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX, o návrhu navrhovateľa o povolenie obnovy konania vo veci 7C/371/2000, takto

rozhodol:

I. Súd návrh žalobcov na povolenie obnovy konania **z a m i e t a**.

II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré sú žalobcovia povinní zaplatiť žalovanému spoločne a nerozdielne.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca 1/ a pôvodný žalobca 2/ sa podaným návrhom domáhali, aby im súd povolil obnovu konania u Okresného súdu Žilina pod sp. zn. 7C/371/2000, a aby po novom dokazovaní vydal rozsudok tak, že súd vyhovuje návrhu navrhovateľov v celom rozsahu. Svoj návrh odôvodnili tým, že tunajším rozsudkom 7C/371/2000 zo dňa 19.9.2005 v spojení s rozsudkom krajského súdu bola ich žaloba proti odporcovi H. I. o určenie vlastníckeho práva zamietnutá. Ďalej sa žalobou domáhali, aby súd určil priebeh hranice medzi parcelami H. I. a navrhovateľov. Súd však ich návrh zamietol na základe znaleckého posudku G. J.. Podľa ich názoru po vydaní tohto rozhodnutia došlo k novým skutočnostiam, ktoré ich oprávňovali podať návrh na obnovu konania, pretože v novom znaleckom posudku G. A. K. L., sa uvádza, že pôvodný znalec G. J. nevychádzal pri vyhotovovaní znaleckého posudku z relevantných listinných dôkazov, ktoré mal poskytnuté v tom čase. Chcel zakryť nedostatky a chyby, ktoré urobil ešte v roku 1981 ako pracovník geodézie. Nesprávne identifikoval podklady použité pre znalecké dokazovanie, zle použil podklady pre znalecký posudok, kde miesto pôvodnej kópie pozemkovej mapy – katastrálny náčrt č. 5 z roku 1927 uvedený na č.l. 42 použil, ako kópiu pozemkovej mapy stav vykazujúci rok 1978. Tým došlo, podľa ich názoru, úmyselne k nesprávnym výsledkom, záverom.

2. Žalovaný žiadal návrh navrhovateľov v plnom rozsahu zamietnuť. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu v Žiline 7C/371/2000 a na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline 6Co/609/2005, z ktorých rozhodnutí jednoznačne vyplýva, že návrh navrhovateľov bol neúspešný a bol zamietnutý. Dôvody, ktoré uvádzali v návrhu na povolenie obnovy konania navrhovateľa sú, podľa jeho názoru úplne irelevantné. Navrhovateľa v rade 1/ a 2/ si zabezpečili znalca, ktorý na základe ich výpovedí a predložených listinných dôkazov potvrdil stav, ako chceli sami navrhovateľa. Navyše poukázal na to, že znalec bol vylúčený zo zoznamu súdnych znalcov. Z uvedeného dôvodu by sa súd nemal zaoberať týmto znaleckým posudkom.

3. Uznesením zo dňa 29.11.2012, č.k. 2C/16/2008-264 tunajší súd rozhodol, že návrh navrhovateľov v rade 1/ a 2/ na povolenie obnovy konania zamietol a zaviazal navrhovateľov spoločne a nerozdielne na úhradu trov konania odporcovi.

4. Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 30.09.2013, č.k. 10Co/108/2013-227 uznesenie okresného súdu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd v predmetnom uznesení uviedol, že „úlohou okresného súdu v ďalšom postupe vo veci bude posúdiť navrhovateľmi označovaný dôkaz z hľadiska jeho obsahu a následne z hľadiska, či je spôsobilý privodiť priaznivejšie rozhodnutie pre navrhovateľov vo veci samej“.

5. Súd v predmetnej veci z dôvodu, že žalobkyňa 2/ v priebehu konania zomrela, uznesením zo dňa 06.03.2023, č.k. 2C/16/2018 – 618 v spojení s uznesením zo dňa 15.05.2023, sp. zn. 2C/16/2018, keď žalobca 2c) poukázal na tú skutočnosť, že na neho neprešlo právo a teda neposkytol súhlas na pokračovanie v konaní s ním ako žalobcom), pokračoval v konaní s dedičmi po žalobkyňi 2/.

6. Súd po vrátení veci Krajským súdom v Žiline vykonal pojednávanie dňa 10.05.2021 a zároveň vykonal dožiadanie na Okresný súd Bratislava III. za účelom výsluchu svedka G. A. K., L.. Zo zápisnice o výsluchu spísanej na Okresnom súde Bratislava III. zo dňa 12.11.2021 vyplýva, že súd nevykonal výsluch G. A. K., CSc. Súd oznámil prítomným, že vzhľadom k tomu, že znalec ukončil znaleckú činnosť, nie je možné ho vypočuť ako znalca k znaleckému posudku, ktorý vypracoval v konaní veci vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 2C/16/2008 a nemôže ho vypočuť ani ako svedka, ktorého výsluch je vedený v zmysle iných ustanovení CSP, ktoré však nemožno subsumovať pod výsluch znalca, ktorý vypovedá o znaleckom posudku, ktorý vo veci vypracoval, avšak už nie je zapísaný v zozname znalcov, pretože ukončil znaleckú činnosť.“ (č.l. 587 spisu).

7. Súd po zmene zákonného sudcu nariadil na deň 11.08.2023 pojednávanie, ktoré vykonal za účasti žalobcu 1/, jeho právnej zástupkyne a žalovaného. Žalobcovia 2a/, 2b/ a 2d/ sa nariadeného pojednávania nezúčastnili, svoju neprítomnosť neospravedlnili a nepožiadali z dôležitých dôvodov o odročenie pojednávania. Právna zástupkyňa žalobcu 1/ na pojednávaní zotrvala na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a uviedla, že zo skutočností uvedených v ZP, ktorý bude teda zohľadňovaný ako listinný dôkaz, vychádzajú skutočnosti, ktoré nastali až po právoplatnom rozhodnutí v konaní 7C/371/2000, a teda tieto skutočnosti zistené ZP a teda, že nastali zmeny na priebehu hraníc parc. č. 415/1 na jednej strane a parcelou č. 415/3 a 4 a 412/3 na druhej strane ako aj vlastníctvo k sporným plochám. V ZP sa zaoberal znalec aj vzťahmi ku sporným nehnuteľnostiam, a to ide o parcelu č. 414 a 412/2, kedy zistil, že ZP, z ktorého vychádzal v konaní 7C/371/2000 neboli správne, a teda by sa súd mal vysporiadať s týmito námietkami, resp. s týmito nedostatkami, ktoré zistil práve znalec G. K.. Tieto skutočnosti sú spôsobilé privodiť žalobcovi priaznivejší výsledok v danom konaní, nakoľko určuje, že vlastníkom týchto sporných parciel, a teda parcely 414 a 415/3 by mal byť práve A. B. a že došlo k zlej výmere. Žalobca na doporučenie znalca podal žalobu o obnovu konania, nakoľko je toho názoru, že závery, ktoré boli prijaté v konaní 7C/371/2000, nezohľadňujú tieto skutočnosti zistené práve A. K. a tieto skutočnosti môžu viesť k rozdielnemu rozhodnutiu, a teda prospešnejšiemu pre žalobcu 1/. Právna zástupkyňa zároveň opätovne navrhla, aby bol ako svedok v konaní vypočutý G. K.. Zároveň právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že nie je možné, aby sa svedok G. K. dostavil na pojednávanie, a to vzhľadom na jeho zlý zdravotný stav, to znamená, jeho výsluch je možné uskutočniť iba dožiadanim. Žalobca 1/ na pojednávaní uviedol, že v pôvodnom konaní žiadali o kontrolného súdneho znalca, čo im súd odmietol, a preto objednali kontrolný ZP na svoj účet Žalovaný na pojednávaní zotrval na svojich vyjadreniach.

8. Súd predmetnej veci vykonal dokazovanie, oboznámil sa s obsahom spisu tunajšieho súdu 7C/371/200, s obsahom stranami predložených dôkazov, zistil nasledovný skutkový stav, pričom na vec aplikoval nižšie uvedené zákonné ustanovenia.

9. Podľa § 228 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb., občiansky súdny poriadok (ďalej aj ako „OSP“), právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania: a) ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci; b) ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci; c) ak bolo rozhodnuté v jeho

neprospech v dôsledku trestného činu sudcu; d) ak Európsky súd pre ľudské práva dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody účastníka konania a závažné dôsledky tohto porušenia neboli náležite odstránené priznaným primeraným finančným zadosťučinením.

10. Podľa § 230 ods. 1 OSP, návrh na obnovu konania treba podať v lehote troch mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy, alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

11. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

12. Zákom č. 160/2015 z 21. mája 2015 nadobudol účinnosť od 01. 07. 2016 nový Civilný sporový poriadok (ďalej aj ako „CSP“). Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, právne účinky úkonov, ktoré nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konanie začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany. Z uvedeného vyplýva, že nová právna úprava sa použije na všetky konania začaté aj pred účinnosťou zákona. V danej veci bola žaloba na povolenie obnovy konania podaná za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku (zákon číslo 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov), dňa 18.01.2008, súd prvej inštancie rozhodoval už za účinnosti Civilného sporového poriadku, preto v danom konaní postupoval podľa ustanovení CSP o obnove konania, tzn. procesným predpisom účinným v čase rozhodovania.

13. Podľa § 409 CSP na konanie o žalobe na obnovu konania sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie.

14. Podľa § 410 CSP žalobu na obnovu konania prejedná súd, ktorý o veci rozhodoval v prvej inštancii.

15. Podľa § 411 ods. 1,2 CSP rozsahom a dôvodmi žaloby na obnovu konania je súd viazaný. Súd nie je viazaný rozsahom žaloby ak odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania.

16. Podľa § 397 Civilného sporového poriadku, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak a) sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, c) bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní, d) Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením, e) je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo f) možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

17. Podľa § 403 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť. Žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

18. Podľa § 404 Civilného sporového poriadku, za splnenia podmienok podľa § 403 ods. 1 po troch rokoch od právoplatnosti rozhodnutia možno podať žalobu na obnovu konania, ak a) bol trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v civilnom súdnom konaní priznalo právo, neskôr podľa trestnoprávných predpisov zrušený, b) nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v

pôvodnom konaní nebolo možné použiť, alebo c) ide o dôvody obnovy konania uvedené v § 397 písm. c) až e).

19. Podľa § 414 Civilného sporového poriadku, ak súd žalobu na obnovu konania neodmietne, rozhodne rozsudkom, či obnovu konania povolí alebo zamietne.

20. Na tunajšom súde sa viedlo konanie sp. zn. 7C/371/2000, kedy dňa 19.9.2005 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline 6Co/609/2005 zo dňa 20.12.2006 bola zamietnutá žaloba pôvodných žalobcov 1/ a 2/ proti žalovanému o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti KN č. 415/3 o výmere 7m², ktorú si mal v rozpore so zákonom žalovaný, resp. jeho rodičia osvedčiť z ich parcely č. 414 kat. úz. C. osvedčením č. N 375/95, Nz 84/95. Ďalej z tohto rozhodnutia vyplýva, že žalobcovia sa domáhali, aby súd určil priebeh hranice medzi parcelou č. 414 a 415/3 a žiadali o vydanie plochy, ktorú neoprávnene užíva žalovaný asi v šírke 2m a dĺžke 8m.

21. Princíp právnej istoty pripúšťa, aby v konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch boli preskúmané a eventuálne i zrušené už právoplatné rozhodnutia súdov. Obnova konania je tradičným druhom mimoriadneho opravného prostriedku slúžiacim na prieskum meritórnych rozhodnutí súdov. Mimoriadnosť inštitútu obnovy konania sa prejavuje aj v taxatívnom vymedzení tak rozhodnutí, ktoré je možné napadnúť návrhom na obnovu konania, ako aj dôvodov, z ktorých je obnova prípustná.

22. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. Konanie o obnove prebieha v dvoch fázach. V prvej z nich (iudicium rescindens) súd skúma, či je obnova konania procesne prípustná; návrhu na obnovu konania v tejto fáze súd buď vyhovie alebo ho zamietne. Druhá fáza (iudicium rescissorium) predstavuje nové prerokovanie a rozhodnutie vo veci.

23. Právna úprava účinná v čase podania návrhu na obnovu konania (OSP) definuje päť dôvodov prípustnosti návrhu na obnovu konania uvedených § 228 ods. 1 písm. a) až e). Žalobcovia podaný návrh odôvodňujú dôvodom obnovy konania uvedeným v písm. a), tzn. že sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohli použiť v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu privodiť pre nich priaznivejšie rozhodnutie vo veci (zodpovedá súčasnému dôvodu obnovy konania v zmysle § 397 písm. a) CSP).

24. V súlade s vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami, po preskúmaní veci, a to návrhu na obnovu konania, doložených dôkazných prostriedkov, ako aj pripojeného spisu, sp. zn. 7C/371/200 je súd toho názoru, že návrh na obnovu konania nie je dôvodný.

25. Pokiaľ ide o ust. § 228 ods. 1 písm. a) OSP je možné povoliť obnovu len vtedy, ak tu sú nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré navrhovateľ bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní (do jeho právoplatného skončenia). Z ustálenej rozhodovacej praxe pritom vyplýva, že sa jedná o skutočnosti, ktoré strana bez svojej procesnej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, napriek tomu, že reálne existovali. Dôvodom obnovy konania sú len také skutočnosti, ktoré sa týkajú strán a predmetu pôvodného konania. Skutočnosti potom musia byť spôsobilé privodiť pre stranu pôvodného konania priaznivejšie rozhodnutie vo veci. S touto podmienkou súvisí aj ďalšia podmienka prípustnosti žaloby a tou je, že ju môže podať len strana v neprospech ktorej bolo rozhodnuté. Preukázanie potenciálne priaznivejšieho rozhodnutia vo veci je procesným predpokladom pre povolenie obnovy konania. V žiadnom prípade však povolenie obnovy konania neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej v novom obnovenom konaní.

26. Prvou skutočnosťou, na ktorú navrhovatelia poukazujú a považujú ju za novú skutočnosť, ktorá zakladá dôvod na obnovu konania je tvrdenie žalobcov, že znalec Ing. Krnáč, ktorý vypracoval znalecký posudok v konaní vedenom pred tunajším súdom po sp. zn. 7C/371/2000, ktoré navrhovatelia žiadajú obnoviť, nebol osobou nezaujatou v spore, keď úradne overil ako vedúci SG ešte v roku 1981 a 1980 tri rozdielne verzie GP 241-2-2460-1014-80, týkajúce sa nehnuteľností žalobcov a teda mal záujem zakryť nedostatky a chyby, ktoré sa v roku 1981 urobili na geodézii.

27. Vo vzťahu k prvej skutočnosti zakladajúcej podľa názoru žalobcov dôvod obnovy konania súd uvádza, že v konaní nebola preukázaná zaujatosť znalca, strany v konaní znalca nenamietali, preto súd

nemôže bez ďalšieho, iba na základe domnienok žalobcov, ktorí majú za tú, že znalec rozhodol „v ich neprospech“ pokladať znalca za zaujatého. Skutočnosť, že by mal znalec „záujem zakryť nedostatky“ predstavujú iba nepodložené tvrdenia žalobcov, bez objektívneho preukázania, že by znalec podobným spôsobom konal. Zároveň však ani pri pripustení pravdivosti domnienok (keď tieto nie sú preukázané) nemôže súd konštatovať, že by overením pravdivosti uvedenej skutočnosti v pôvodnom konaní bolo vydané rozhodnutie, ktoré by predstavovalo priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Je nutné zmieniť, že z pôvodného konania, ktoré žalobcovia žiadajú obnoviť vyplýva, že znalecký posudok znalca G. J. súd vyhodnotil ako zákonný dôkazný prostriedok (keď naň v konaní následne prihliadal), pričom v žiadnom inom (trestnom, správnom a pod.) konaní nebolo konštatované, že by znalec predložil dôkazný prostriedok, ktorý vypracoval nezákonne a takýto dôkazný prostriedok potom nemohol byť použitý v konaní pred súdom. Súd pri hodnotení znaleckého posudku konštatoval, že „súd nemal pochybnosti o správnosti záverov znaleckého posudku“, znalec riadne „objasnil sporné skutočnosti“ (str. 10 rozsudku, sp. zn. 7C/237/2000), preto ani nie je možné konštatovať, že by znalec postupoval pri vypracovaní znaleckého posudku spôsobom, na ktorý poukazujú žalobcovia.

28. Zároveň však je nutné zmieniť, že žalobcovia poukazujú na to, že znalec ako vedúci SG úradne overil tri rozdielne verzie GP 241-2-2460-1014-80 v roku 1981 a 1980, k čomu súd uvádza, že zo znaleckého posudku predloženého v konaní 7C/371/2000 ako aj z rozsudku zo dňa 19.09.2005 vydaného v predmetného konaní pod sp. zn. 7C/371/2000 vyplýva, že znalec pri určovaní sporného prípadu – hranice – vychádzal zo stavu po vykonanom technicko-hospodárskom mapovaní ukončenom v roku 1978, keď zistil nesúlad pri štúdiu operátu KN – porovnávaní písomných informácií s geodetickými (str. 6 rozsudku), tzn. na stav použitý pre účely znaleckého posudzovania nepoužil a nevychádzal z GP, na ktorý žalobcovia poukazujú a ktorý mal trikrát nesprávne overiť. Znalec potom nemal dôvod v rámci znaleckého dokazovania v predmetnom konaní čokoľvek „kryť“, keď nemal k tomu ani vytvorené podmienky, pretože predmetný GP nebol dôležitý pre záver znaleckého posudku. Z podkladov pre vypracovanie predmetného znaleckého posudku (č. I. 168 pripojeného spisu 7C/731/2000) vyplýva, že predmetný geometrický plán, ktorý mal zakladať nezaujatosť znalca nebol podkladom pre vytvorenie znaleckého posudku zo dňa 14.11.2002. Súd s poukazom na zmienené skutočnosti predmetný dôvod podania obnovy vyhodnotil ako nedôvodný.

29. Pokiaľ sa týka ďalšieho dôvodu, ktorý podľa názoru žalobcov zakladá dôvod pre obnovu konania je tá skutočnosť, že znalec G. J. nesprávne identifikoval podklady použité pre znalecké dokazovanie a teda použil zlé podklady pre znalecký posudok, kde miesto pôvodnej kópie pozemkovej mapy – Katastrálny náčrt č. 5 z r. 1927, použil ako kópiu pozemkovej mapy stav vykazujúci rok 1978. Tým sa stalo, že použitím zlých podkladov dospel aj k nesprávnym výsledkom, v dôsledku čoho bola žaloba žalobcov zamietnutá. Na podporu svojho tvrdenia predložil dôkaz – znalecký posudok G. K., L..

30. Zo znaleckého posudku G. K., L. zo dňa 29.11.2007 č. 02/2007 (str. 8 posudku) vyplýva, že znalec G. J. nesprávne identifikoval podklady použité pri vypracovaní posudku. Uvedená skutočnosť korešponduje s tvrdeniami žalobcov. K žalobcami tvrdeným skutočnostiam, teda že práve znalec, ktorý vypracoval posudok v konaní, ktoré žalobcovia navrhujú obnoviť vychádzal z nesprávnych podkladov súd uvádza, že z predloženého dôkazného prostriedku – znaleckého posudku, ako ani z iných dôkazov vykonávaných v konaní nevyplýva, keď túto skutočnosť žalobcovia ani nepreukazovali, že by postup G. K., ktorý zvolil, bol správny postup a postup súdu ustanoveného znalca pri použití iných podkladov v konaní pod sp. zn. 7C/371/2000 bol nesprávny. Skutočnosť, že iný znalec dospel k iným záverom (ktorá skutočnosť dokonca podľa názoru súdu mala byť riešená v pôvodnom konaní) nezakladá dôvod pre obnovu konania. Žalobcovia nepreukázali ani neuvádzali, z akého dôvodu by mal byť postup G. J., ktorý ako podklad použil kópiu pozemkovej mapy nesprávny, v konaní nenavrhli vypočítať znalca, ktorý takéto podklady použil (G. J.), ktorý by mal možnosť ozrejmiť dôvody, na ktoré by žalobcovia mohli reagovať a jeho závery rozporovať, či akýmkoľvek spôsobom vyvrátiť.

31. Vo vzťahu k vyššie uvedenému súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalobcovia súdu predložili spolu s návrhom Odpoveď na sťažnosť Katastrálneho úradu v Žiline zo dňa 09.11.2007 (č. I. 3 a násl. spisu), z ktorej odpovedi vyplýva, že aj Kataster nehnuteľností rovnako ako znalec G. J. (ako na to poukázali aj žalobcovia v návrhu, keď poukázali na spochybnenie hodnovernosti údajov a na skonštatovanie opodstatnenosti sťažností žalobcov) konštatoval, že je nesúlad vlastníckej hranice s obsahom právnej listiny (str. 4 Odpovede), keď pri posudzovaní správnej vlastníckej hranice mal byť prevzatý geometrický plán č. 762-607-72. Z uvedeného vyplýva záver, že kataster nehnuteľností sa

stotožnil so záverom znalca, ktorý pri posudzovaní stavu vychádzal z podkladov tak, ako to vyplýva z predmetného znaleckého posudku. Znalec G. K. rovnako ako znalec G. J. spochybňoval právny stav zápisov vlastníckych práv so stavom skutočným.

32. Pokiaľ zároveň žalobcovia namietajú podklad – kópiu pozemkovej mapy stav vykazujúci rok 1978 súd uvádza, že z predmetného znaleckého posudku G. J. vyplýva, že táto kópia pozemkovej mapy bola pri vypracovaní znaleckého posudku podkladom, keď žalobcovia v konaní mali k dispozícii predmetný znalecký posudok. Tzn. nemôžu v ďalšom konaní tvrdiť, že sa jedná o novú skutočnosť, o ktorej nemali vedomosť (že bol takýto poklad použitý). Je však nutné zmieniť, že súd v konaní 7C/371/2000 nerozhodol iba na základe znaleckého posudku, ako sa to snažia žalobcovia označovať, ale pri rozhodovaní hodnotil dôkazy každý zvlášť a všetky vo vzájomných súvislostiach, keď pritom nemal pochybnosti o správnosti záverov znaleckého posudku, ktoré skutočnosti potvrdil tiež krajský súd. Krajský súd v Žiline v rozhodnutí zo dňa 20.12.2006 potom uviedol, že okresný súd postupoval správne, keď nenariadil kontrolné znalecké dokazovanie. Dôvodom pre kontrolný znalecký posudok nie je len to, že účastník s jeho závermi nesúhlasí. Je vecou účastníka, či predloží dôkazy, ktorými spochybni závery znalca a preukáže dôvodnosť jeho tvrdení a vyvolá potrebu kontrolného znaleckého posudku. K tomu je však potrebné uviesť, že obnova konania nie je inštitút, ktorým by dochádzalo k vykonávaniu ďalšieho dokazovania, pokiaľ žalobcovia nepredložili nové dôkazné prostriedky (na ktoré by súd reflektoval) v pôvodnom konaní. Je zrejmé, že žalobcovia poukazujú na skutočnosti, ktoré im boli zo znaleckého posudku známe, nejedná sa o nové skutočnosti. Z predloženého ďalšieho znaleckého posudku (G. K.) pritom nevyplýva, či by použitím inej katastrálnej mapy (ak vôbec mala byť iná katastrálna mapa ako podklad pre vyhotovovanie znaleckého posudku použitá) došlo k vysloveniu záveru, ako si žalobcovia predstavujú.. Tzn. zo žiadnych predložených dôkazov nevyplýva, že pokiaľ by znalec G. J. použil iný podklad, tzn. inú katastrálnu mapu, v konaní pod sp. zn. 7C/371/2000 by bolo (či aspoň mohlo byť) vydané pre žalobcov priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Je nutné zmieniť, že aj listinný dôkaz, akým v konaní predložený znalecký posudok je, môže viesť k spochybneniu záverov znalca, ktorý vypracoval znalecký posudok, avšak musel by byť tento listinný dôkaz v určitej kvalite, pri odbornom a dostatočne argumentačne zdôvodnenom spochybnení záverov posudku znalca ustanoveného súdom v konaní 7C/371/2000 a napr. pri prípadnej vysokej odbornosti zhotoviteľa posudku a podobne. Zo záverov znaleckého posudku G. K. č. 02/2007 však nevyplývajú žiadne závery, z ktorých by kvalitatívne mohol súd dovodiť, že záver G. J. v znaleckom posudku vypracovanom v konaní 7C/371/2000 je nesprávny, keď jeho závery neboli dostatočne spochybnené. Súd nemôže nekriticky prijať určité tvrdenie bez toho, aby bolo logicky zdôvodnené, prečo je určitý postup nesprávny a iný, inou osobou uvádzaný postup je správny. Je nutné zdôrazniť, že potom takýto posudok, ktorý nedáva odpoveď na podstatné otázky, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy konania, nie je dostatočným podkladom pre závery súdu o tom, že sú tu také nové skutočnosti, rozhodnutia či dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohli žalobcovia použiť v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci a preto je potrebné povoliť obnovu pôvodného konania. Súd zároveň upriamuje na pozornosť, že G. K. sa v predloženom posudku vyjadruje aj k otázkam právnym.

33. Pokiaľ sa týka oboch zmienených skutočností uvádzaných žalobcami ako skutočnosti nových, ktoré majú byť dôvodom pre obnovu konania súd uvádza, že žalobcovia v súvislosti nimi žalobcovia v podanej žalobe ani len netvrdili, že tieto skutočnosti môžu privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

34. Dôvod, pre ktorý súd môže povoliť obnovu konania je aj dôvod, že sú tu nielen nové skutočnosti, ale aj nové dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohli žalobcovia použiť v pôvodnom konaní, pokiaľ môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Zo strany žalobcov bol ako nový dôkazný prostriedok predložený znalecký posudok vypracovaný G. A. K., L. pod č. 02/2007 dňa 29.11.2017. Vo vzťahu k znaleckému posudku, ktorý bol súdu predložený ako dôkaz súd uvádza, že v čase podania návrhu tak, ako to už súd vyslovil vyššie v tomto rozsudku, bol účinný Občiansky súdny poriadok, ktorý nepoznal inštitút súkromného znaleckého posudku. Za znalecký posudok bol teda považovaný len taký znalecký posudok, ktorý bol vypracovaný osobou zapísanou v zozname znalcov a jeho vypracovanie nariadil súd. Takýto dôkaz súd následne podľa ustálenej judikatúrnej praxe považuje za listinný dôkaz (uznesenie NS SR zo dňa 12.11.2012, sp. zn. 3 Cdo 16/2012). „Ak znalec podal posudok mimo konania na základe žiadosti účastníka, nejedná sa o vykonanie dôkazu znaleckým posudkom, ale o dôkaz listinou, v takomto prípade nejde o rozpor v znaleckých posudkoch“ (Uznesenie NS ČR, sp. zn. 22Cdo 849/2008).

35. Podľa súčasne platného civilného sporového poriadku môže byť v konaní predložený súkromný znalecký posudok (teda jedná sa o znalecký posudok nenariadený súdom, predložený stranou). V zmysle § 209 ods. 2 CSP potom pri predložení takéhoto znaleckého posudku, ktorý má všetky zákonom predpísané náležitosti a obsahuje doložku o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku, postupuje sa pri vykonávaní tohto dôkazu akoby išlo o znalecký posudok súdom ustanoveného znalca. Súd v súvislosti s uvedeným konštatuje, že žalobcami predložený znalecký posudok neobsahuje doložku o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku. Súd potom na takýto dôkazný prostriedok prihliada ako na listinný dôkaz predložený stranou. Znalec, ktorý vypracoval predmetný znalecký posudok podľa vyjadrenia MS SR (č. I. 341 spisu) je od 11.12.2009 vyčiarknutý zo zoznamu znalcov, keď v zákonom stanovenej lehote nepreukázal splnenie zákonnej podmienky odbornej skúšky znalca. Súd predvolal na výsluch svedka osobu, ktorá vypracovala predmetný listinný dôkaz (označený ako znalecký posudok) a to opakovane, svedok bol vypočutý na pojednávaní dňa 31.05.2021, keď si uplatnil aj svedočné, na ďalšie pojednávanie sa na základe predvolaní nedostavil. Právna zástupkyňa na pojednávaní dňa 11.08.2023 dokonca zdôraznila, že G. K. sa na výsluch pre svoj zdravotný stav nedostaví, súd preto zamietol návrh na výsluch svedka, keď v konaní už vypočutý raz bol a na ďalšie pojednávanie sa ho nepodarilo zabezpečiť a to opakovane. Pokiaľ žalobca, ktorý výsluch svedka sám navrhol (na pojednávaní dňa 15.05.2017, ďalej na pojednávaní dňa 11.08.2023) uviedol, že sa svedok na pojednávanie pre jeho zdravotný stav nedostaví, bolo by bez účelu a v rozpore s čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb, dať svedka predviesť, či vynucovať si jeho prítomnosť poriadkovou pokutou. Vo vzťahu k tej skutočnosti, že súd nerozhodol o výsluchu svedka dožiadaním je nutné uviesť, že súd o výsluch svedka dožiadaním už v konaní požiadal OS BA III, ktorý výsluch neuskutočnil (č. I. 587 spisu) tak, ako je už uvedené v tomto rozsudku. Zároveň však súd zdôrazňuje, že Civilný sporový poriadok je založený na princípe kontradiktórnosti a je v prvom rade na strane, aby si zabezpečila svedka, ktorého výsluch v konaní navrhuje. Súd nemôže suplovať úlohu strany, i keď sa o to v konaní opakovane pokúšal. Vzhľadom však na skutočnosť, že sa prítomnosť svedka v konaní nepodarilo zabezpečiť, súd návrh na výsluch svedka v súlade s § 198 ods. 3 CSP zamietol.

36. Vo vzťahu k predloženému znaleckému posudku č. 02/2007, ktorý súd posudzuje ako listinný dôkaz a ktorý podľa vyjadrení žalobcu 1/ (aj na pojednávaní dňa 11.08.2023) predstavuje kontrolný znalecký posudok, ktorý si žalobcovia dali vypracovať k znaleckému posudku G. J., súd poukazuje na tú skutočnosť, že žalobcovia v konaní sp. zn. 7C/371/2000 navrhli vykonať kontrolný znalecký posudok (viď str. 7 rozsudku sp. zn. 7C/371/2000), ktorý návrh súd zamietol (str. 10 rozsudku sp. zn. 7C/371/2000). Na uvedenú skutočnosť poukázal aj Krajský súd v Žiline, ktorý rozsudok súdu prvého stupňa v vydaní v konaní 7C/371/2000 potvrdil a uviedol, že „okresný súd postupoval správne, keď nenariadil kontrolné znalecké dokazovanie. Dôvodom pre kontrolný znalecký posudok nie je len to, že účastník s jeho závermi nesúhlasí. Je vecou účastníka, či predloží dôkazy, ktorými spochybní závery znalca a preukáže dôvodnosť jeho tvrdení a vyvolá potrebu kontrolného znaleckého posudku“ (str. 5 rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 6Co/609/2005). V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktorý v uznesení zo dňa 27.10.2022, sp. zn. 7Cdo/308/2021, kde bola riešená obdobná situácia uviedol nasledovný záver: Na základe uvedeného mal dovolací súd preukázané, že žalobkyňou tvrdené skutočnosti i znalecké dokazovanie znalcom z odboru písomoznalectva boli predmetom pôvodného konania pred Okresným súdom Lučenec sp.zn. 13C/159/2014. Nejde teda o nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré žalobkyňa nemohla bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Skutočnosť, že v pôvodnom konaní došlo k zamietnutiu návrhu na vykonanie dokazovania nemôže dovolací súd preskúmať v konaní o povolení obnovy konania a prehodnocovať právne závery súdov (prvej inštancie, odvolacieho súdu a dovolacieho súdu) o rozsahu vykonaného dokazovania v pôvodnom konaní. Prípadné nedostatky mohli byť predmetom konania na základe ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 Ústavy SR vzťahujúcej sa už k pôvodnému konaniu. Ako dôvod prípustnosti obnovy konania podľa § 397, písm. a) CSP nemožno pod dikciu „bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní“ subsumovať zamietnutie návrhu na vykonanie konkrétneho označeného dôkazu v pôvodnom konaní súdom. Rovnako v inom konaní Najvyšší súd uviedol, že dôvodom obnovy konania podľa ust. § 228 ods. 1 písm. a/, b/ O.s.p. sú len také nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré účastník pôvodného konania bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie a len také dôkazy, ktoré sa z objektívnych príčin nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu pre účastníka pôvodného konania

privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Nemožnosťou použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní alebo nemožnosť označiť, či predložiť tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy účastníkom konania voči súdu, pričom nejde o prípady nevykonania možného dokazovania súdom o tých skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch, ktoré účastníci konania označili, avšak súd ich nepokladal za rozhodujúce, a preto sa k ich dokazovaniu neprikročilo (R19/1975). V uznesení zo dňa 11.2.2010, sp. zn. 4 Cdo 18/2010 ďalej Najvyšší súd povedal, že je predpokladom obnovy konania podľa ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p., aby dôkazy, ktoré tu v dobe pôvodného rozhodovania už existovali, nemohol účastník bez svojej viny použiť. Použitie dôkazu zo strany účastníka spočíva v tom, či účastník splnil zákonom mu uloženú povinnosť (§ 101 ods. 1 O.s.p.) prispieť k tomu, aby bol dosiahnutý účel konania predovšetkým tým, že pravdivo a úplne označí všetky potrebné dôkazné prostriedky. Okolnosť, či súd tieto dôkazy vykonal a či z nich vyvodil zistenie skutkového stavu pre svoje rozhodnutie, neznamená možnosť alebo nemožnosť účastníka použiť dôkazy v konaní. Pri inom výklade znenia, obsahu a účelu ustanovenia § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. by sa totiž cestou obnovy konania mohol domáhať revízie právoplatne skončeného súdneho konania každý účastník, ktorého dôkazným návrhom nebolo vyhovené, hoci súd tieto dôkazy (právom či neprávom) nepovažoval za rozhodujúce a preto ich nevykonal. Takto by obnova konania plnila účel dovolacieho konania. Každý z týchto mimoriadnych opravných prostriedkov je však Občianskym súdnym poriadkom upravený odlišne, i keď ich spoločným účelom je náprava nesprávneho právoplatného rozhodnutia. S poukazom na uvedené závery Najvyššieho súdu SR potom vo vzťahu k predloženému dôkaznému prostriedku – znalecký posudok č. 02/2007 nie je možné konštatovať, že sa jedná o nový dôkaz, keď takýto dôkazný prostriedok bol zamietnutý už v pôvodnom konaní, ktoré žalobcovia žiadajú obnoviť.

37. K navrhovanému výsluchu svedka G. A. K., L. súd ďalej vo vzťahu k zmieneným rozhodnutiam zdôrazňuje, že svedok sa mal vyjadriť k listinnému dôkazu, ktorý bol predložený súdu – znalecký posudok č. 02/2007 spolu s návrhom a ktorý nepredstavuje nový dôkaz ako dôvod možný pre povolenie obnovy konania.

38. Zo strany žalobcov neboli dostatočným spôsobom preukázané dôvody pre povolenie obnovy konania, z tvrdených skutočností, ako ani z predložených dôkazných prostriedkov nevyplýva, že by povolením obnovy mohlo dôjsť k vydaniu rozhodnutia priaznivejšieho pre žalobcov. Zároveň však súd uvádza, že skutočnosti uvedené v bode 2 návrhu ani nevyhodnotil ako nové skutočnosti.

39. V závere súd teda konštatuje, že návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy príp. pochybení pri právnom posúdení alebo nesprávnosti procesnej povahy, pretože na nápravu týchto pochybení slúžia podľa povahy rozhodnutia a namietanej nesprávnosti riadne opravné prostriedky. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý nie je určený na to, aby sa znovu konalo o právoplatne rozhodnutej veci, v prípade že sa strana konania začne zaujímať o možnosti uplatnenia procesných práv až po tom, čo druhá zo strán pristúpi k nútenému výkonu rozhodnutia (rozhodnutie pléna Ústavného súdu SR sp. zn. PL.ÚS 21/2008).

40. Vo vzťahu k návrhu žalobcov na pripojenie spisu konania tunajšieho súdu, sp. zn. 6C/219/2008 (zápisnica zo dňa 10.05.2021) súd uvádza, že predmetom tohto konania v tomto štádiu (pred vydaním rozhodnutia) je len povolenie obnovy konania, ktorý návrh učinili žalobcovia, preto predmetom dokazovania sú len otázky smerujúce k tomu, či existujú zákonné dôvody pre povolenie obnovy konania. Súd v tomto štádiu konania neskúmal skutočnosti, ktoré by boli predmetom konania po povolení obnovy, pripojenie predmetného spisu by na priebeh tohto konania nemal vplyv, preto ustálil, že v súčasnosti neexistujú dôvody pre pripojenie predmetného spisu.

41. Žalobcovia v konaní nepreukázali skutočnosti, na ktoré v návrhu poukazujú, ako ani nepreukázali, že by preukázaním tvrdených skutočností mohli byť v konaní pod sp. zn. 7C/371/2000 vydané rozhodnutie priaznivejšie pre žalobcov. Súdu predložili dôkaz, ktorý však nemôže byť vyhodnotený ako nový dôkaz, keď návrh na vykonanie kontrolného znaleckého posudku bol zamietnutý už v konaní, ktorý žalobcovia žiadajú obnoviť. Predloženým listinným dôkazom (znaleckým posudkom) avšak ani nie je preukázaná nesprávnosť záverov znaleckého posudku G. J. v konaní sp. zn. 7C/371/2000 a zároveň z neho ani nevyplýva, že pokiaľ by znalec G. J. vychádzal z podkladov tak, ako G. K., viedlo by to k vydaniu priaznivejšieho rozhodnutia pre žalobcov v konaní sp. zn. 7C/371/2000. Žalobcovia súdu nepredložili žiadne iné listinné dôkazy, ktoré by oprávňovali ich nárok na povolenie obnovy konania.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

44. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

45. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

46. Súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, tzn. žalovaní boli v konaní úspešní v celom rozsahu, preto súd žalovaným priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O samotnej výške tejto náhrady trov konania rozhodne súd podľa ustanovenia § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).